ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ for dispute CAC-ADREU-004450

Case number	CAC-ADREU-004450
Time of filing	2007-05-04 13:03:36
Domain names	panathinaikos.eu

Case administrator

Name	Josef Herian

Complainant

Organization / Name	PANATHINAIKOS FC

Respondent

Organization / Name	ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΆΛΛΕΣ ΝΟΜΙΚΈΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΊΕΣ

Δεν υπάρχουν άλλες εκκρεμείς δίκες ή αποφάσεις που σχετίζονται με το επίδικο όνομα χώρου

ΙΣΤΟΡΙΚΌ ΓΕΓΟΝΌΤΩΝ

Με δικόγραφο καταγγελίας [χωρίς ημερομηνία] η προσφεύγουσα κίνησε διαδικασία ΕΕΔ κατά του καθ' ου, την οποία το Κέντρο ΕΕΔ για το .eu παρέλαβε στις 4.5.2007 και ώρα 13:03:36. Μετά την υποβολή της σχετικής αίτησης προς την EURid, η τελευταία απάντησε αυθημερόν, δηλαδή στις 4.5.2007, και ώρα 16:31:27, παρέχοντας όλα τα απαραίτητα στοιχεία που αφορούν στον καθ' ου. Στις 16.5.2007 ολοκληρώθηκε ο αναγκαίος Έλεγχος Συμμόρφωσης Καταγγελίας. Η ίδια ημέρα ορίστηκε ως ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας. Στις 23.7.2007 πιστοποιήθηκε από το Κέντρο ΕΕΔ η παράλειψη απάντησης από τον καθ' ου. Ακολούθησε ο διορισμός της (μονομελούς) επιτροπής.

Α. ΚΑΤΑΓΓΈΛΛΩΝ

Η προσφεύγουσα αναφέρει στην «καταγγελία» της τα ακόλουθα:

Ι. Σύντομο ιστορικό

Την 30.07.1979, συστάθηκε (ΦΕΚ/ΤΑΕ-ΕΠΕ 2718/30-7-1979), η Ποδοσφαιρική Ανώνυμος Εταιρεία («Π.Α.Ε.») με την επωνυμία «Παναθηναϊκός Αθλητικός Όμιλος Ποδοσφαιρική Ανώνυμος Εταιρεία» και το διακριτικό τίτλο «Π.Α.Ο. Π.Α.Ε.» κατ' εφαρμογή του Ν. 75/1975, (όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 2725/1999 «περί ερασιτεχνικού και επαγγελματικού αθλητισμού»), η οποία δραστηριοποιείται στο χώρο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Η εταιρεία προήλθε από τμήμα αμειβομένων αθλητών ποδοσφαίρου του Ιδρυτικού Αθλητικού Σωματείου, το οποίο συστάθηκε το 1908, υπό την επωνυμία «Ποδοσφαιρικός Όμιλος Αθηνών» («Π.Ο.Α.») και υφίσταται με την επωνυμία «Παναθηναϊκός Αθλητικός Όμιλος» («Π.Α.Ο.») από το 1924. Στη συνέχεια, και σε συμμόρφωση με το άρθρο 1 του Καταστατικού της (Κωδικοποιημένο Αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται στην παρούσα ως Παράρτημα Α και το ΦΕΚ δημοσίευσης αυτού ως Παράρτημα Β), για τις διεθνείς συναλλαγές, η επωνυμία και ο διακριτικός τίτλος της εταιρείας, αποδίδονται σε πιστή μετάφραση ή με λατινικά στοιχεία, ήτοι "Panathinaikos Athletic Club – Football Société Anonyme" και τον διακριτικό τίτλο "PAO PAE".

Με την ως άνω επωνυμία και διακριτικό τίτλο, η καταγγέλλουσα αθλητική εταιρεία έχει συνδεθεί άρρηκτα στη συνείδηση των φιλάθλων, των εμπορικά συναλλασσομένων με αυτήν, αλλά και κάθε μέσου, κοινού ανθρώπου, φιλάθλου ή μη εντός Ελλάδος, αλλά και στο εξωτερικό και ιδίως στην Ευρώπη, δεδομένης της συμμετοχής, αλλά και των διακρίσεων της Ομάδας όχι μόνο σε διοργανώσεις εθνικού επιπέδου (Πρωτάθλημα, Κύπελλο, φιλικοί αγώνες), αλλά και σε αγώνες Champions League και Κυπέλλου UEFA εδώ και δεκαετίες.

Στη συνέχεια ύστερα από επιθυμία της καταγγέλλουσας να καταχωρήσει το συγκεκριμένο όνομα panathinaikos στο ευρωπαϊκό επίπεδο .eu, και κατόπιν ενεργειών της για το σκοπό αυτό, διαπίστωσε ότι το συγκεκριμένο όνομα www.panathinaikos.eu δεν ήταν διαθέσιμο. Είχε ήδη καταχωρηθεί με ημερομηνία 07.04.2006, δηλαδή από την πρώτη κιόλας ημέρα της περιόδου “Land Rush” από τρίτο, νομικό πρόσωπο και συγκεκριμένα από την εταιρεία «ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΠΙΧ/ΣΗ». Ύστερα από σύντομη περιήγηση της καταγγέλλουσας στο διαδίκτυο διαπιστώθηκε ότι το όνομα τομέα δεν έχει χρησιμοποιηθεί από τον καθ’ ου με κανέναν τρόπο μέχρι και σήμερα.

II. Νομική θεμελίωση του αιτήματος ανάκλησης

Κατόπιν των ανωτέρω, η καταγγέλλουσα ζητάει με την παρούσα την ανάκληση του ως άνω ονόματος τομέα βάσει των διατάξεων του άρθρου 21 παρ. 1 (α) και (β) σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 10 παρ. 1 και 22 παρ. 1 (α) του Κανονισμού (ΕΚ) 874/2004 {εφεξής «Κανονισμός»} για τους ακόλουθους βάσιμους, νόμιμους και αληθείς λόγους:

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 1 (α) και (β) του Κανονισμού, «ένα όνομα χώρου ανακαλείται με την κατάλληλη δικαστική ή εξωδικαστική διαδικασία όταν είναι ταυτόσημο ή παρόμοιο σε βαθμό που να προκαλεί σύγχυση με όνομα για το οποίο έχει αναγνωρισθεί δικαίωμα βάσει της εθνικής νομοθεσίας και όταν καταχωρίσθηκε από τρίτο, ο οποίος δεν έχει δικαιώματα ή έννομο συμφέρον επί του ονόματος αυτού ή όταν καταχωρίσθηκε με κακή πίστη.»

α. «προηγούμενο δικαίωμα» της καταγγέλλουσας

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 1 (α), σε συνδυασμό με το άρθρο 10 παρ. 1 του Κανονισμού, οι κάτοχοι προηγούμενων δικαιωμάτων, τα οποία έχουν αναγνωρισθεί ή θεσπιστεί από το εθνικό ή και το κοινοτικό δίκαιο δικαιούνται να ζητήσουν την ανάκληση ονόματος χώρου, το οποίο είναι ταυτόσημο ή παρόμοιο σε βαθμό, που να προκαλεί σύγχυση με το προηγουμένως κατοχυρωμένο δικαίωμα τους. Στα «προηγούμενα δικαιώματα» περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων και τα εθνικά εμπορικά σήματα, οι εταιρικές επωνυμίες και γενικότερα κάθε διακριτικό γνώρισμα, το οποίο αποτελεί μέσο εξειδίκευσης της επιχείρησης.

Εν προκειμένω, η επωνυμία της καταγγέλλουσας περιλαμβάνει τη λέξη «Παναθηναϊκός» {“Panathinaikos” στα λατινικά}.

Όπως είναι γνωστό, το όνομα τομέα δεν αποτελεί μόνο μία σειρά αλφαριθμητικών χαρακτήρων, οι οποίοι απλώς εξατομικεύουν έναν υπολογιστή. Αποτελεί έναν λεκτικό συνδυασμό, ο οποίος επιτρέπει την άμεση ή έμμεση σύνδεση μιας ηλεκτρονικής διεύθυνσης με ένα συγκεκριμένο πρόσωπο, μια επιχείρηση, ένα προϊόν, ένα πνευματικό δημιούργημα, ή παρεχόμενες υπηρεσίες. Μάλιστα, χρησιμοποιείται από τους κατόχους προγενέστερων διακριτικών γνωρισμάτων, ως αναγνωριστικό της ταυτότητας της επιχείρησης τους και ως τέτοιο εκλαμβάνεται και από τους τρίτους.

Με βάση τα δεδομένα αυτά, οι κάτοχοι ονομάτων τομέα στην πράξη εμφανίζονται στο διαδίκτυο με τα διακριτικά γνωρίσματα, που τους κατέστησαν γνωστούς στον υλικό κόσμο, δηλαδή χρησιμοποιούν το όνομα, την επωνυμία ή το σήμα τους, διότι με τον τρόπο αυτό καθίσταται δυνατή η σύνδεση του ονόματος και της ιστοσελίδας, με το πρόσωπό ή την εμπορική τους επιχείρηση. Συνεπώς, για τη διαφύλαξη των νομίμων συμφερόντων των δικαιούχων διακριτικών γνωρισμάτων, θα πρέπει να αποδοθεί στο όνομα χώρου μια «οιονεί λειτουργία διακριτικού γνωρίσματος».

Κατά συνέπεια, η καταγγέλλουσα εύλογα επιθυμεί την χρησιμοποίηση του ονόματος τομέα www.panathinaikos.eu για την προβολή της σε ευρωπαϊκό επίπεδο και νομίμως αιτείται την ανάκληση του, δυνάμει των ανωτέρω προγενεστέρων δικαιωμάτων της στην επωνυμία και το διακριτικό τίτλο.

β. κίνδυνος σύγχυσης

Σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις του Κανονισμού, ένα όνομα τομέα ανακαλείται όταν είναι ταυτόσημο ή όμοιο με προηγούμενο δικαίωμα σε βαθμό, που να προκαλεί σύγχυση στο καταναλωτικό κοινό.

Σύγχυση υπάρχει, όταν, λόγω ταυτότητας ή ομοιότητας δύο διακριτικών γνωρισμάτων, δημιουργείται παραπλάνηση στους συναλλακτικούς κύκλους όσον αφορά, είτε στην προέλευση των εμπορευμάτων ή υπηρεσιών από ορισμένη επιχείρηση είτε στην ταχύτητα της επιχείρησης είτε στην ύπαρξη σχέσεως συνεργασίας μεταξύ των δύο επιχειρήσεων. Η σύγχυση ως προς την προέλευση των διακρινόμενων προϊόντων πρέπει να αποτρέπεται διότι μπορεί να οδηγήσει σε λανθασμένες εντυπώσεις ως προς τη δραστηριότητα μιας επιχείρησης και σε εκμετάλλευση της καλής της φήμης από άλλη εταιρεία.

Για τη στοιχειοθέτηση της επέλευσης συγχύσεως δεν απαιτείται σκοπός ανταγωνισμού. Κατά συνέπεια, χρήση που οδηγεί σε σύγχυση είναι η αυτούσια μίμηση και η παραποίηση, δηλαδή η χρησιμοποίηση με μικρές μεταβολές, που δεν αρκούν για να αποτραπεί η σύγχυση. Η παραποίηση μπορεί να είναι οπτική, ηχητική, εννοιολογική ή και συνειρμική, τη σύγχυση δε μπορεί να δημιουργήσει η ομοιότητα λέξεων ή και αριθμών, που αποτελούν το γνώρισμα εικόνων, ήχων, σχημάτων, χρωμάτων, σχεδίων κλπ.

Κατόπιν των ανωτέρω, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η καταχώρηση του ονόματος χώρου www.panathinaikos.eu από τον καθ' ου προσκρούει στις προαναφερόμενες διατάξεις του Κανονισμού, ως πράξη η οποία μπορεί να προκαλέσει σύγχυση. Συγκεκριμένα, η λειτουργία ενός δικτυακού τόπου υπό το όνομα τομέα www.panathinaikos.eu, δημιουργεί την εντύπωση στους επισκέπτες του, ότι το περιεχόμενο του απηχεί τις επίσημες απόψεις της ΠΑΕ και ότι τα προϊόντα, που ενδεχομένως διατίθενται μέσω του δικτυακού αυτού τόπου, αποτελούν τα επίσημα προϊόντα της ΠΑΕ και των χορηγών της.

γ. έλλειψη δικαιώματος και εννόμου συμφέροντος του καθ'ού

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 21 παρ. 1 α: «ένα καταχωρημένο όνομα ανακαλείται όταν το εν λόγω όνομα τομέα καταχωρίσθηκε από τον κάτοχο του, ο οποίος δεν έχει δικαιώματα ή έννομο συμφέρον επί του ονόματος τομέα».

Η κατοχύρωση του ονόματος www.panathinaikos.eu από τον καθ' ού δεν εδράζεται σε προγενέστερο δικαίωμα του. Όπως προαναφέραμε, η επωνυμία και ο διακριτικός τίτλος, έχουν ήδη κατοχυρωθεί και χρησιμοποιούνται από την καταγγέλλουσα. Περαιτέρω, το σήμα το οποίο περιέχει ή αποτελείται από τη λέξη "panathinaikos", έχει κατοχυρωθεί από την εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΙΦΥΛΛΙ ΕΙΔΗ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΩΡΩΝ Ανώνυμη Εμπορική και Βιομηχανική Εταιρεία Α.Ε.», και μεταβιβάσθηκε στη συνέχεια την 06.03.2007 στην εταιρεία «GREEN TEAM ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΙΔΩΝ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΩΡΩΝ» εταιρεία στην οποία η καταγγέλλουσα έχει αναθέσει τη διανομή και εμπορική εκμετάλλευση των προϊόντων, που φέρουν ως σήμα, τμήμα της επωνυμίας της. {Επισυνάπτεται αντίγραφο της Δήλωσης κατοχύρωσης του εν λόγω σήματος στο Υπουργείο Εμπορίου - Παράρτημα Γ}.

Κατά συνέπεια, ο καθ' ού δεν έχει κανένα δικαίωμα επί του ονόματος τομέα www.panathinaikos.eu, το οποίο έσπευσε να κατοχυρώσει στο επίπεδο .eu.

Πλέον των ανωτέρω, ο καθ' ού δεν έχει ούτε έννομο συμφέρον για την κατοχύρωση και χρήση του εν λόγω ονόματος. Σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 2 του Κανονισμού, ο κάτοχος μπορεί να θεμελιώσει το έννομο συμφέρον του, εφόσον αποδειχθεί μια από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

«* εάν πριν την κοινοποίηση της διαδικασίας εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, ο κάτοχος χρησιμοποίησε το όνομα τομέα ή ήταν αποδεδειγμένα έτοιμος να το πράξει, δεν έγινε ευρέως γνωστός με το όνομα τομέα, ακόμα και ελλείψει δικαιώματος αναγνωρισμένου ή θεσπισμένου δυνάμει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας ή

* εάν έχει γίνει ευρέως γνωστός με το όνομα τομέα, ακόμα και ελλείψει δικαιώματος αναγνωρισμένου ή θεσπισμένου δυνάμει της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας ή

* εάν πραγματοποιεί νόμιμη και μη εμπορική δίκαιη χρήση του ονόματος τομέα, χωρίς την πρόθεση να παραπλανήσει τους καταναλωτές ή να βλάψει τη φήμη του ονόματος για το οποίο θεσπίστηκε ή αναγνωρίσθηκε δικαίωμα.»

Όπως ήδη αναφέραμε, ο καθ' ού δεν έχει χρησιμοποιήσει το όνομα χώρου από την ημερομηνία κατοχύρωσής του και δεν υπάρχουν στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν ότι ήταν έτοιμος να το πράξει. Επιπλέον, δεν έγινε - και δεν θα μπορούσε άλλωστε να γίνει - γνωστός με την επωνυμία και το διακριτικό τίτλο μιας από τις μεγαλύτερες ποδοσφαιρικές ομάδες στην Ελλάδα. Επιπροσθέτως, με τη χρήση του ονόματος της καταγγέλλουσας δεν θα μπορούσε να πραγματοποιήσει οποιαδήποτε άλλη νόμιμη μη εμπορική χρήση, χωρίς την παραχώρηση του αντίστοιχου δικαιώματος ή έστω τη ρητή συναίνεση της καταγγέλλουσας.

Κατόπιν των ανωτέρω, καθίσταται σαφές, ότι ο καθ' ού ούτε προηγούμενο δικαίωμα είχε ούτε έννομο συμφέρον προκειμένου να προβεί στην εν λόγω κατοχύρωση.

δ. κακή πίστη

Πέραν των ανωτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 1 β του άρθρου 21: «ένα καταχωρημένο όνομα ανακαλείται όταν το εν λόγω όνομα τομέα καταχωρίσθηκε ή χρησιμοποιείται με κακή πίστη»

Σύμφωνα με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου, καθώς και με το άρθρο Β11 (f) των Κανόνων Επίλυσης Διαφορών .eu (Κανόνες ΕΕΔ), η κακή πίστη του καθ' ού είναι δυνατόν να αποδειχθεί, ενδεικτικά και όχι περιοριστικά όταν:

«* οι περιστάσεις καταδεικνύουν ότι το όνομα αποκτήθηκε με σκοπό την πώληση, την εκμίσθωση ή τη μεταβίβαση του, ή
* το όνομα τομέα καταχωρίσθηκε, προκειμένου να αποτραπεί ο κάτοχος ονόματος για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα δυνάμει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας να μετατρέψει το εν λόγω όνομα σε αντίστοιχο όνομα τομέα…ή
* το όνομα τομέα που έχει καταχωριστεί είναι όνομα προσώπου για το οποίο δεν υπάρχει αποδεδειγμένη σχέση μεταξύ του καθ' ου η Αίτηση και του ονόματος τομέα που έχει καταχωρισθεί».

Από την παράθεση των ως άνω γεγονότων, έχει καταστεί σαφές ότι το όνομα 'PANATHINAIKOS' έχει συνδεθεί και παραπέμπει στην ποδοσφαιρική ομάδα του Παναθηναϊκού από το 1924. Κατά συνέπεια, η καταχώριση του ονόματος www.panathinaikos.eu δεν μπορεί παρά να έγινε καταχρηστικά και σε αντίθεση με τις αρχές της καλής πίστης, καθώς ο καθ' ου γνώριζε ότι η καταχώριση του υπό κρίση ονόματος παραβιάζει τα προηγούμενα δικαιώματα της καταγγέλλουσας.

Από τις ως άνω περιστάσεις αποδεικνύεται ότι ο καθ' ού προέβη στην καταχώρηση του εν λόγω ονόματος γνωρίζοντας ότι με τον τρόπο αυτό παρακωλύει τη χρήση του ονόματος από το νόμιμο δικαιούχο με απώτερο σκοπό τον προσπορισμό περιουσιακού οφέλους, από ενδεχόμενη μεταγενέστερη "διαπραγμάτευση" της μεταβίβασης και πώλησής του στην καταγγέλλουσα.

Κατόπιν των ανωτέρω, εύκολα καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η καταχώριση του ονόματος www.panathinaikos.eu από τον καθ' ου εμπίπτει και στις δύο ως άνω περιπτώσεις του άρθρου 21 παρ. 1 του Κανονισμού 874/2004.

Για όλους τους ως άνω λόγους, η καταγγέλλουσα προσφεύγει με την παρούσα καταγγελία της στη Διαδικασία Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών του άρθρου 22 του Κανονισμού 874/2004 με αίτημα την ανάκληση του ονόματος www.panathinaikos.eu και τη μεταβίβασή του στην ίδια.

Β. ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΊΤΗΣΗ

Όπως ήδη σημειώθηκε στην ενότητα «ιστορικό γεγονότων» της παρούσας, ο καθ' ου δεν κατέθεσε απάντηση στην παρούσα διαδικασία, ούτε προέβη σε οιαδήποτε άλλη δήλωση.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΟΡΊΣΜΑΤΑ

I. Η ΕΡΗΜΟΔΙΚΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ

Σύμφωνα με το άρθρο Β 10 α των Κανόνων ΕΕΔ, η παράλειψη συμμόρφωσης προς οποιεσδήποτε προθεσμίες που καθιερώνονται από τους Κανόνες ΕΕΔ από ένα διάδικο μέρος, δεν παρεμποδίζουν την έκδοση απόφασης της Επιτροπής, η οποία «δύναται να θεωρήσει ότι η εν λόγω παράλειψη συμμόρφωσης αποτελεί βάση αποδοχής των αξιώσεων του άλλου [διάδικου] μέρους». Αντίστοιχα, το άρθρο 22 § 10 Καν. 874/2004 ορίζει πως «η παράλειψη οιουδήποτε μέρους εμπλέκεται στη διαδικασία εναλλακτικής επίλυσης διαφορών να απαντήσει εντός των προβλεπομένων προθεσμιών … δύναται να εκληφθεί ως λόγος αποδοχής των καταγγελιών του αντιδίκου».
Στην περιορισμένη [προς το παρόν] σχετική βιβλιογραφία έχει διατυπωθεί η γνώμη, κατά την οποία η εν λόγω διάταξη δεν πρέπει να οδηγεί αυτόματα σε έκδοση απόφασης υπέρ του προσφεύγοντος εξαιτίας της ερημοδικίας του αντιδίκου του, και αυτό διότι η ρύθμιση αναφέρεται σε δυνητική εκτίμηση της παράλειψης αντίκρουσης ως αποδοχής. Συστήνεται έτσι η εξέταση της καταγγελίας [προσφυγής] ως προς τη βασιμότητα των προβαλλόμενων λόγων της, και μόνο εφόσον διαπιστωθεί από την Επιτροπή η επαρκής θεμελίωσή της, καθίσταται εφικτή η έκδοση απόφασης υπέρ του προσφεύγοντος [Bettinger, Alternative Streitbeilegung für .EU, WRP 2006, 551].
Δεν προτίθεμαι να παρεκκλίνω από την προαναφερόμενη άποψη, ωστόσο πρέπει να σημειώσω πως η έννομη συνέπεια της «αποδοχής» έχει διαφορετικό περιεχόμενο στην ελληνική δικονομική επιστήμη, καθώς σύμφωνα με το άρθρο 298 εδ. γ΄ ΚΠολΔ, «αν γίνει αποδοχή, εκδίδεται απόφαση σύμφωνα με αυτήν». Για το λόγο αυτό, και με δεδομένη τη συμμετοχή διαδίκων με έδρα / κατοικία εντός της ελληνικής επικράτειας, καθώς και της διεξαγωγής της διαδικασίας στην ελληνική γλώσσα, πρέπει να υπογραμμιστεί προς αποφυγή σύγχυσης πως η κατά τον Καν. 874/2004 και τους Κανόνες ΕΕΔ νοούμενη «αποδοχή» δεν δύναται να εξομοιωθεί με τη δικονομική σημασία που αποδίδεται στην αποδοχή της αγωγής ή άλλων ενδίκων βοηθημάτων κατά το ελληνικό δίκαιο, το οποίο άλλωστε - παρά το πλήθος των συνδετικών στοιχείων που διαθέτει η επίδικη διαφορά – δεν τίθεται σε εφαρμογή. Συνεπώς, άμεση [δηλαδή χωρίς υπεισέλευση στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης] αποδοχή της προσφυγής δεν είναι νοητή.

II. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Η προσφεύγουσα θεμελιώνει το δικόγραφο της προσφυγής της σε τέσσερις λόγους, και ειδικότερα, στην ύπαρξη προηγούμενου δικαιώματος, την πρόκληση κινδύνου σύγχυσης, την έλλειψη δικαιώματος και εννόμου συμφέροντος, και τέλος, στην ύπαρξη κακής πίστης από την πλευρά του καθ' ου. Για να γίνει δεκτή η προσφυγή κατά κατόχου ονόματος χώρου [ή τομέα], απαιτείται η συνδρομή των ακόλουθων προϋποθέσεων, οι οποίες πηγάζουν από τη συνδυαστική ερμηνεία των άρθρων 22 § 11, 21, και 10 § 1 Καν. 874/2004:
Α. Ύπαρξη προηγούμενου δικαιώματος του προσφεύγοντος αναφορικά με το επίδικο όνομα χώρου, και
Β. Κερδοσκοπική ή καταχρηστική καταχώρηση, η οποία αναγνωρίζεται ως τέτοια, όταν ο κάτοχος δεν είχε δικαίωμα ή έννομο συμφέρον για την επίμαχη καταχώρηση, ή όταν η καταχώριση έλαβε χώρα ή χρησιμοποιείται κακόπιστα.
Επιπρόσθετα, η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει και τυχόν ύπαρξη καταχρηστικότητας κατά την υποβολή της προσφυγής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο Β 12 περ. η' Κανόνων ΕΕΔ. Εκ προοιμίου σημειώνεται η έλλειψη οιασδήποτε καταχρηστικότητας στην εξεταζόμενη προσφυγή, με δεδομένο ότι από την επεξεργασία του φακέλου της διαφοράς δε στοιχειοθετείται κακή πίστη της προσφεύγουσας κατά την άσκηση της επίδικης προσφυγής. Η προσφεύγουσα με σαφήνεια εξιστορεί τους λόγους άσκησης της προσφυγής, καθώς και τα πραγματικά περιστατικά που επιχειρούν να την τεκμηριώσουν. Η προϊστορία της προσφεύγουσας και η μακρόχρονη σύνδεσή της με το επίδικο όνομα χώρου σε εξωνομικό καταρχήν επίπεδο, συνηγορούν υπέρ της καλόπιστης άσκησης της παρούσας προσφυγής.

1. ΥΠΑΡΞΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Κατά το άρθρο 10 § 1, ως προηγούμενα δικαιώματα που έχουν αναγνωριστεί ή θεσπιστεί από το εθνικό ή και το κοινοτικό δίκαιο ορίζονται τα κατατεθέντα εθνικά εμπορικά σήματα και στο μέτρο που προστατεύονται από το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών στα οποία κατέχονται τα μη κατατεθέντα εμπορικά σήματα, εμπορικές επωνυμίες, εταιρικές επωνυμίες κλπ.
Στην εξεταζόμενη υπόθεση η προσφεύγουσα επικαλείται την ύπαρξη επωνυμίας και διακριτικού τίτλου, και προσκομίζει για το σκοπό αυτό τα σχετικά δικαιολογητικά συνημμένα στην προσφυγή της, δηλαδή αντίγραφο του καταστατικού της. Παράλληλα, προσκομίζεται και δήλωση του με αρ. 127698 σήματος «PANATHINAIKOS F.C.» στο τμήμα κατάθεσης σημάτων του Υπουργείου Εμπορίου.

Από την εξέταση των ανωτέρω προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Α. Αναφορικά με την προσκομιζόμενη δήλωση σήματος, πρέπει να σημειωθεί πως ως δικαιούχος της εν λόγω καταχώρησης εμφανίζεται άλλη εταιρία και όχι η προσφεύγουσα. Από την ανάγνωση του φακέλου της υπόθεσης δεν προέκυψε η καθ' οιονδήποτε τρόπο άδεια χρήσης της προαναφερόμενης ένδειξης από την προσφεύγουσα, ούτε και η ύπαρξη κάποιας σύνδεσης της δικαιούχου με αυτήν. Είναι αλήθεια πως ο συνδυασμός της ένδειξης με το σχήμα τριφυλλιού που καταχωρήθηκε παραπέμπει – τουλάχιστον στους παρεπιδημούντες εντός του ελλαδικού χώρου - συνειρμικά στην προσφεύγουσα. Ωστόσο, μια νομικά πειστική και τεκμηριωμένη σύνδεση των δύο νομικών προσώπων δεν αποδείχθηκε από την τελευταία.

Β. Αναφορικά με την επίκληση δικαιώματος επί διακριτικού τίτλου αντίστοιχου προς το επίμαχο όνομα χώρου, πρέπει να σημειωθεί ότι το ίδιο το υλικό που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν υπηρετεί τον ένδικο σκοπό της: Τόσο το καταστατικό της [άρθρο 1 § 1 και 2], όσο και η ανακοίνωση καταχώρησης στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. δεν μνημονεύουν το επίδικο όνομα χώρου, αλλά την ένδειξη «Π.Α.Ο. ΠΑΕ». Ας σημειωθεί στο σημείο αυτό, ότι η προσφεύγουσα επέτυχε ήδη με την 4379 απόφαση του Κέντρου ΕΕΔ τη μεταβίβαση του ονόματος χώρου «PAO» σε αυτήν, αντίγραφο της οποίας προσκόμισε άλλωστε και στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας. Και πάλι ωστόσο οφείλω να δηλώσω πως ακόμη και οι ακροθιγώς εντρυφούντες περί τα αθλητικά δρώμενα εν Ελλάδι συνδέουν την ένδειξη «ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ» ή το λατινικό λειτουργικό του ισοδύναμο – που είναι και το επίδικο όνομα χώρου – με την προσφεύγουσα. Ωστόσο, το αποδεικτικό υλικό που προσκομίζει η τελευταία δε συνηγορεί στην παραδοχή αυτή.

Γ. Αναφορικά με την επίκληση δικαιώματος επί εταιρικής επωνυμίας, διαπιστώνεται τόσο στο καταστατικό όσο και στην καταχώρηση στο Τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. που προσκομίζονται, η ύπαρξη της ένδειξης «ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ», ενώ στο άρθρο 1 § 2 του καταστατικού ρητά ορίζεται ότι για τις διεθνείς συναλλαγές της εταιρίας η επωνυμία θα αποδίδεται σε πιστή μετάφραση ή με λατινικά στοιχεία. Δε χωρεί αμφιβολία ούτε χρήζει ενδελεχούς γλωσσολογικής ανάλυσης ότι η λατινική απόδοση της ανωτέρω ένδειξης ταυτίζεται με το επίμαχο όνομα χώρου. Το δεδομένο αυτό έχει επανειλημμένα καταγραφεί σε πλήθος αναμετρήσεων της προσφεύγουσας στον ευρωπαϊκό χώρο, οι οποίες έτυχαν τηλεοπτικής αναμετάδοσης. Εξάλλου, αντίστοιχη απόδοση συναντά κανείς κατά κόρον στα μέσα μαζικής ενημέρωσης της αλλοδαπής, όταν γίνεται αναφορά στην προσφεύγουσα. Θα μπορούσε συνεπώς να συναχθεί ως δίδαγμα της κοινής πείρας, ότι οποιαδήποτε αναφορά γίνεται σχετικά με την προσφεύγουσα από έντυπα της αλλοδαπής, καταγράφεται με τρόπο πανομοιότυπο προς αυτόν του επίδικου ονόματος χώρου.
Ωστόσο, στο ανωτέρω πλαίσιο, πρέπει να εξεταστεί και η διατύπωση του άρθρο 10 § 2 Καν. 874/2004, κατά την οποία «η καταχώριση με βάση προηγούμενο δικαίωμα συνίσταται στην καταχώριση ολόκληρου του ονόματος για το οποίο υφίσταται προηγούμενο δικαίωμα, όπως αναγράφεται στα έγγραφα που αποδεικνύουν ότι το εν λόγω δικαίωμα υπήρχε». Ακολουθώντας κατά γράμμα το λεκτικό της διάταξης αυτής θα καταλήγαμε στο παράδοξο πόρισμα, να δεχθούμε την ύπαρξη προηγούμενου δικαιώματος της προσφεύγουσας στην ένδειξη «ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ». Και είναι αλήθεια ότι στο παρελθόν εκδόθηκαν αρκετές αποφάσεις που απέρριψαν προσφυγές για το λόγο ότι το προηγούμενο δικαίωμα δεν αντιστοιχούσε πλήρως με το επίδικο όνομα χώρου.

Στο σημείο αυτό πρέπει να γίνουν δύο επισημάνσεις:

Πρώτον, η τάση αυτή του Κέντρου ΕΕΔ παρατηρείται στις προσφυγές που ασκήθηκαν κατά απορριπτικών αποφάσεων του Μητρώου από αιτούντες τη σχετική καταχώριση, πρόκειται δηλαδή για αποφάσεις που εκδόθηκαν στη βάση εντελώς διαφορετικών πραγματικών περιστατικών, και οι οποίες δεν μπορούν έτσι να συνεκτιμηθούν έστω και κατ' αναλογία Δικαίου.

Δεύτερον, από μια προσεκτική ανάγνωση του άρθρου 21 § 1 Καν. 874/2004 διαπιστώνεται ότι γίνεται μνεία μόνο της § 1, και όχι της § 2 του άρθρου 10 του ίδιου Κανονισμού. Κατά συνέπεια, πλήρης εξομοίωση του προηγούμενου δικαιώματος με το εκζητούμενο όνομα χώρου δεν αξιώνεται στο πλαίσιο αντιδικίας προσφεύγοντος κατά κατόχου ονόματος χώρου.

Τέλος, είναι απολύτως σαφές και αυταπόδεικτο πως η προσφεύγουσα επιδιώκει την προστασία του νόμου αναφορικά

με εκείνο το τμήμα της επωνυμίας της που τη διακρίνει κατά κύριο λόγο στο πεδίο των συναλλαγών, το οποίο δεν είναι άλλο από την ένδειξη «ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ», καθώς οι λοιπές λέξεις που απαρτίζουν την επωνυμία της αποτελούν είτε γενικού χαρακτήρα περιγραφικές ενδείξεις [ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ] είτε υποχρεωτικά εκ του νόμου συστατικά στοιχεία της [ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ].
Με βάση τα ανωτέρω πορίσματα, πρέπει να γίνει δεκτή η ύπαρξη προηγούμενου δικαιώματος της προσφεύγουσας.

2. ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ – ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ

Αναφορικά με τη δεύτερη προϋπόθεση για την ευδοκίμηση της προσφυγής πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα: Τα άρθρα 21 § 1 Καν. 874/2004 και Β 11 (δ) Κανόνων ΕΕΔ ρητά ορίζουν ότι μια καταχώρηση ανακαλείται ως καταχρηστική / κερδοσκοπική, όταν α) «καταχωρίσθηκε από τον κάτοχο του, ο οποίος δεν έχει δικαιώματα ή έννομο συμφέρον επί του ονόματος τομέα», ή β) «καταχωρίσθηκε ή χρησιμοποιείται με κακή πίστη». Συνεπώς, η απόδειξη συνδρομής μιας από τις δύο προϋποθέσεις αποτελεί επαρκή όρο για την αποδοχή της προσφυγής.
Στην προκείμενη περίπτωση, και με δεδομένη την ερημοδικία από την πλευρά του καθ' ου, παρά την τήρηση όλων των αναγκαίων διαδικαστικών προϋποθέσεων, κρίνεται για λόγους οικονομίας σκόπιμη η εξέταση καταρχήν της δεύτερης προϋπόθεσης.
Το άρθρο 21 § 3 Καν. 874/2004, και το άρθρο Β 11 (f) [στ΄ κατά την ελληνική – ανύπαρκτη στη σχετική απόδοση - αρίθμηση] των Κανόνων ΕΕΔ ορίζουν ότι η κακή πίστη του καθ' ου είναι δυνατόν να αποδειχθεί όταν:
«α) οι περιστάσεις καταδεικνύουν ότι το όνομα αποκτήθηκε με σκοπό την πώληση, την εκμίσθωση ή τη μεταβίβαση άλλως πως του ονόματος τομέα σε κάτοχο ονόματος για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα δυνάμει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας, ή
β) το όνομα τομέα καταχωρίσθηκε, προκειμένου να αποτραπεί ο κάτοχος ονόματος για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα δυνάμει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας να μετατρέψει το εν λόγω όνομα σε αντίστοιχο όνομα τομέα, υπό την προϋπόθεση ότι:

i) η συγκεκριμένη συμπεριφορά του καταχωρίζοντος είναι δυνατόν να αποδειχθεί, ή
ii) το όνομα τομέα δεν χρησιμοποιήθηκε με τον ανάλογο τρόπο για δύο τουλάχιστον έτη από την ημερομηνία καταχώρισης, ή
iii) σε περιπτώσεις όπου, κατά τη στιγμή έναρξης της διαδικασίας ΕΕΕΔ, ο κάτοχος ονόματος τομέα για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα δυνάμει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας, ή ο κάτοχος ονόματος τομέα δημοσίου φορέα έχει δηλώσει την πρόθεσή του να χρησιμοποιήσει το όνομα τομέα δεόντως, αλλά παραλείπει να το πράξει στο διάστημα των έξι μηνών που έπονται μετά από την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας ΕΕΕΔ» ή
γ) το όνομα τομέα καταχωρίσθηκε πρωτίστως με σκοπό την παρενόχληση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων ανταγωνιστή, ή
δ) το όνομα τομέα χρησιμοποιήθηκε σκοπίμως με σκοπό το εμπορικό κέρδος για να προσελκύσει χρήστες του διαδικτύου, στον ιστότοπο ή σε άλλη θέση σε απευθείας σύνδεση του κατόχου του ονόματος τομέα, δημιουργώντας πιθανότητα σύγχυσης με όνομα για το οποίο έχει αναγνωριστεί ή θεσπιστεί δικαίωμα δυνάμει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας, ή με όνομα δημοσίου φορέα, πιθανότητα σύγχυσης η οποία αφορά την πηγή, τη χορηγία, την υπαγωγή ή την έγκριση του ιστοτόπου ή της θέσης ή ενός προϊόντος ή υπηρεσίας που προσφέρονται επί του ιστοτόπου ή της θέσης του κατόχου ονόματος τομέα, ή
ε) το όνομα τομέα που έχει καταχωριστεί είναι όνομα προσώπου για το οποίο δεν υπάρχει αποδεδειγμένη σχέση μεταξύ του καθ' ου η Αίτηση και του ονόματος τομέα που έχει καταχωρισθεί».

Από όλες τις περιπτώσεις των προαναφερόμενων διατάξεων αρκεί η αναφορά στην έλλειψη αποδεδειγμένης σχέσης μεταξύ του καθ' ου και του επίμαχου ονόματος χώρου [άρθρο 21 § 3 περ. ε΄ Καν. 874/2004 και Β 11 (στ) (5) Κανόνων ΕΕΔ]. Πράγματι, από την αντιπαραβολή της ένδειξης [panathinaikos] και της εμπορικής επωνυμίας του καθ' ου [ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ] κανένα απολύτως συνδετικό στοιχείο δεν κατέστη δυνατό να εντοπιστεί, με δεδομένη και την ερημοδικία του καθ' ου. Εξάλλου, η αναφορά της διάταξης σε «όνομα προσώπου» καλύπτει τόσο τα φυσικά όσο και τα νομικά πρόσωπα, του νόμου μη διακρίνοντος. Πρέπει πάντως να επισημανθεί πως η προσφεύγουσα δεν εκθέτει ειδικά και εμπεριστατωμένα τους λόγους πιθανής συνδρομής της εν λόγω προϋπόθεσης. Ειδικότερα, στο σχετικό κεφάλαιο της προσφυγής [κακή πίστη] η προσφεύγουσα αναφέρει τα ακόλουθα:
«Από την παράθεση των ως άνω γεγονότων, έχει καταστεί σαφές ότι το όνομα 'PANATHINAIKOS' έχει συνδεθεί και

παραπέμπει στην ποδοσφαιρική ομάδα του Παναθηναϊκού από το 1924. Κατά συνέπεια, η καταχώριση του ονόματος www.panathinaikos.eu δεν μπορεί παρά να έγινε καταχρηστικά και σε αντίθεση με τις αρχές της καλής πίστης, καθώς ο καθ' ου γνώριζε ότι η καταχώριση του υπό κρίση ονόματος παραβιάζει τα προηγούμενα δικαιώματα της καταγγέλουσας.

Από τις ως άνω περιστάσεις αποδεικνύεται ότι ο καθ' ού προέβη στην καταχώρηση του εν λόγω ονόματος γνωρίζοντας ότι με τον τρόπο αυτό παρακωλύει τη χρήση του ονόματος από το νόμιμο δικαιούχο με απώτερο σκοπό τον προσπορισμό περιουσιακού οφέλους, από ενδεχόμενη μεταγενέστερη "διαπραγμάτευση" της μεταβίβασης και πώλησής του στην καταγγέλουσα.

Κατόπιν των ανωτέρω, εύκολα καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η καταχώριση του ονόματος www.panathinaikos.eu από τον καθ'ου εμπίπτει και στις δύο ως άνω περιπτώσεις του άρθρου 21 παρ. 1 του Κανονισμού 874/2004».
Τίθεται συνεπώς το ζήτημα του βάρους απόδειξης περί τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 21 Καν. 874/2004. Η διατύπωση του ελληνικού κειμένου της § 3 έχει ως εξής: «Η κακή πίστη … είναι δυνατό να αποδειχθεί όταν…». Ακολουθείται εδώ η διατύπωση του αγγλικού κειμένου «bad faith may be demonstrated» και όχι του γερμανικού [«Bösgläubigkeit liegt vor, wenn…»]. Αρωγός στη διαλεύκανση του θέματος μπορεί να θεωρηθεί ακόμη και η ρύθμιση του άρθρου Β 11 (στ) Κανόνων ΕΕΔ, η οποία ορίζει ότι: «…οι ακόλουθες περιστάσεις … εάν τεθούν ενώπιον της Επιτροπής, μπορούν να αποδείξουν ότι ένα όνομα τομέα εγγράφηκε ή χρησιμοποιείται κακή τη πίστει…». Όπως ήδη έχει σημειωθεί [βλ. Bettinger, Alternative Streitbeilegung für .EU, WRP 2006, 552, και Remmertz, Alternative Dispute Resolution (ADR) – an alternative for .eu domain name disputes ?, CRi 2006, 163 επ.], αν και δεν υπάρχει ρητή πρόβλεψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας ΕΕΔ ακολουθείται το εξεταστικό και όχι το συζητητικό σύστημα, με άμεσο αποτέλεσμα τη δυνατότητα λήψης πρωτοβουλιών από την πλευρά της Επιτροπής αναφορικά με την εξέταση της υπόθεσης. Στην εξεταζόμενη διαφορά είναι οφθαλμοφανής και αυταπόδεικτη η ανυπαρξία συσχετισμού της επίμαχης ένδειξης με την εμπορική επωνυμία του καθ' ου, ο οποίος – όπως επανειλημμένα έχει σημειωθεί – δεν έλαβε μέρος στη διαδικασία, έτσι ώστε να αντικρούσει την αποδιδόμενη σε αυτόν κακοπιστία. Και μόνο λοιπόν από τα υπάρχοντα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας είναι εφικτή κατά την κρίση της Επιτροπής η συναγωγή ασφαλούς πορίσματος περί ανυπαρξίας οιασδήποτε σχέσης μεταξύ του καθ' ου η προσφυγή και του καταχωρούμενου ονόματος τομέα.

3. ΩΣ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΜΕΑ

Με δεδομένο ότι η προσφεύγουσα είναι εταιρεία που έχει την έδρα της εντός της επικράτειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πληρούνται καταρχήν οι όροι που τίθενται για τη μεταβίβαση του επίδικου ονόματος χώρου κατά τα άρθρα 22 § 11 εδ. β΄, περ. β΄ Καν. 874/2004, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 § 2 β΄ καν. 733/2002. Συνεπώς η προσφεύγουσα παραδεκτά υποβάλλει το αίτημα μεταβίβασης, και καθώς ικανοποιεί τα γενικά κριτήρια επιλεξιμότητας για την καταχώρηση, το αίτημα αυτό πρέπει να γίνει δεκτό.
Θα πρέπει πάντως να σημειωθεί ότι στο άρθρο 22 § 11 εδ. β΄ Καν. 874/2004 προβλέπονται δύο προϋποθέσεις: Εκτός από τα γενικά κριτήρια επιλεξιμότητας κατά το άρθρο 4 § 2 Καν. 733/2002, απαιτείται και η υποβολή αίτησης για το επίμαχο όνομα τομέα από τον προσφεύγοντα. Την Επιτροπή απασχόλησε η ερμηνεία της εν λόγω προϋπόθεσης, καθώς από την ίδια τη διατύπωση δεν προκύπτει άμεσα το αντικείμενο της αναγραφόμενης αίτησης αλλά και ο χρόνος υποβολής της. Το αγγλικό κείμενο της ρύθμισης δεν φαίνεται να βοηθά ιδιαίτερα [«The domain name shall be transferred to the complainant if the complainant applies for this domain name»]. Αντίθετα, η γερμανική απόδοση κάνει λόγο για Registrierung, δηλαδή για αίτηση καταχώρησης ονόματος χώρου. Κατά συνέπεια προκύπτει ζήτημα ερμηνείας της αίτησης εξ αντικειμένου: Αν ακολουθήσουμε την εκδοχή του γερμανικού κειμένου, τότε το αίτημα περί μεταβίβασης της προσφεύγουσας θα έπρεπε να είχε απορριφθεί, καθώς η τελευταία δεν έχει υποβάλει αίτηση καταχώρησης, αλλά αίτημα μεταβίβασης. Αντίθετα, αν βασιστούμε στην ελληνική απόδοση, η οποία αξιώνει από τον προσφεύγοντα να «έχει υποβάλει αίτηση για το εν λόγω όνομα τομέα», χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις, μπορούμε να θεωρήσουμε πως ο όρος «αίτηση» δύναται να αναφέρεται στο αίτημα περί μεταβίβασης, δεδομένο που συντρέχει στην παρούσα υπόθεση, καθώς η προσφεύγουσα έχει προβεί σε αντίστοιχο αίτημα στο δικόγραφο της προσφυγής της.

Από την αναδίφηση στη μέχρι σήμερα υφιστάμενη νομολογία στο πλαίσιο λειτουργίας των Κανόνων ΕΕΔ διαπιστώθηκε η απουσία οιασδήποτε ενασχόλησης ή προβληματισμού ως προς το θέμα. Μια σειρά αποφάσεων αποδέχεται σχεδόν αυτόματα το αίτημα περί μεταβίβασης, χωρίς κανενός είδους εξέταση των ειδικότερων προϋποθέσεων, αντιμετωπίζοντας το σχετικό αίτημα περίπου ως αντανακλαστική και παρεπόμενη συνέπεια της αποδοχής της αίτησης

για την ανάκληση του ονόματος τομέα [βλ. αντί πολλών αποφάσεων τις αποφάσεις στις υποθέσεις 120, 387, 982, 1043, 1129, 1196, 3016, 3108, 3147, 3207, 3266, 3368, 3444, 3510, 3557, και 3641]. Μια άλλη ομάδα αποφάσεων εξετάζει το σχετικό αίτημα μόνο στη βάση της συνδρομής μιας από τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 § 2 εδ. β΄ Καν. 733/2002, παραλείποντας οιαδήποτε αναφορά στο προαπαιτούμενο υποβολής αίτησης για το εν λόγω όνομα τομέα, που ρητά προβλέπεται στην ίδια ρύθμιση [βλ. αντί άλλων, τις αποφάσεις στις υποθέσεις 1693, 2123, 2235, 2438, 2781, 2798, 2798, 4037, 4039, 4040, 4052, και 4090]. Τέλος, μια μικρότερη ομάδα αποφάσεων φαίνεται να καταλήγει – έμμεσα – στο συμπέρασμα, ότι η εν λόγω αίτηση δεν είναι άλλη από το αίτημα περί μεταβίβασης του επίδικου ονόματος τομέα [βλ. τις αποφάσεις στις υποθέσεις 1584, 2035, 3125 και 3773]. Κοινή είναι πάντως η έννομη συνέπεια σε όλες τις προαναφερόμενες αποφάσεις: Η αποδοχή του αιτήματος περί μεταβίβασης. Κατά την κρίση της Επιτροπής, και με δεδομένη την ελληνική απόδοση της ανωτέρω ρύθμισης, η οποία είναι ισοδύναμη των λοιπών γλωσσικών εκδοχών, και στην εξεταζόμενη διαφορά συνιστά τη γλώσσα της διαδικασίας, ο όρος υποβολής αίτησης για το επίδικο όνομα τομέα πρέπει να θεωρηθεί πως αναφέρεται στο αίτημα της προσφεύγουσας περί μεταβίβασης του εν λόγω ονόματος τομέα, όρος που συντρέχει στην παρούσα διαφορά.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Για όλους τους προαναφερόμενους λόγους, η Επιτροπή διατάζει, σύμφωνα με τις Παραγράφους Β12 (β) και (γ) των Κανόνων,

την ακύρωση της απόφασης του EURID

τη μεταβίβαση του ονόματος τομέα PANATHINAIKOS στο όνομα του Καταγγέλλοντα

Μέλη Επιτροπής

Name	**Apostolos Anthimos**

ΗΜΕΡΟΜΗΝΊΑ ΈΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΌΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΉΣ 2007-08-27

Summary

Η ΑΓΓΛΙΚΉ ΠΕΡΊΛΗΨΗ ΤΗΣ ΑΠΌΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΉΣ ΕΠΙΣΥΝΆΠΤΕΤΑΙ ΩΣ ΠΑΡΆΡΤΗΜΑ 1

1. For the purposes of Article 21 § 1 of Regulation 874/2004, the definition of a prior right emanates from Art. 10 § 1 of the same Regulation. Hence, a complete resemblance between a prior right and the disputed domain name [as provided by Art. 10 § 2 Reg. 874/2004] is not necessary in the case of a procedure against a domain holder, especially when this prior right consists of descriptive indications and / or words which the owner is bound to add by statute. In the case at hand, the disputed domain name “panathinaikos” is a part of the complainant’s prior right “Panathinaikos Athletic Club – Football Société Anonyme”, whereas the words “Athletic Club” are purely descriptive, and the words “Football Société Anonyme” is a binding indication stipulated by Greek legal statutes.
2. For the purposes of Art. 21 § 5 Reg. 874/2004, a personal name can also be the name of a legal entity.
3. For the purposes of Art. 22 § 11 Reg. 874/2004, a domain name may be transferred, if the complainant applies for this domain name and satisfies the general eligibility criteria set out in Article 4(2)(b) of Regulation (EC) No 733/2002. Both requirements are necessary in order to proceed with the transfer, and must be verified by the Panel.